765/07

Den 7. februar 2007 blev i sag nr. 69.487:

xxxxxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret. Klageren er endvidere utilfreds med det omfang af skader, selskabet har anerkendt på modpartens bil.

Selskabet har anerkendt fuld skyld for klageren med henvisning til, at hun havde ubetinget vigepligt ved udkørsel fra en port.

Det fremgår af sagen, at klageren den 20/1 2006 var involveret i et sammenstød med en anden bil, der ligeledes er forsikret i Tryg Forsikring A/S. I selskabets elektroniske sagsbehandlingssystem er registreret:

> "Ftg. kører ud fra garageanlæg holder stille og blinker til venstre påkøres af tværgående billist til højre."

Klageren har i skadeanmeldelse dateret 31/1 2006 tegnet en skitse og om omstændighederne ved sammenstødet oplyst:

> "Holder helt stille og blinker til venstre uden for N. p-kælder. På min højre side venter en cyklist, som også kom fra p-kælder.

Ser en bil min. 100 m væk nærme sig med høj hastighed på smalt stræde belagt med brosten og to garageudkørsler. Modpart ser mig ikke og forsøger ikke at stoppe eller sænke farten.
Modparten kører direkte ind i min dør (venstre), som trykkes ca. 15 cm ind. Samtidig beskadiges for- og bagskærm og varmeventilator."

Modparten har i sin skadeanmeldelse dateret 24/1 2006 ligeledes tegnet en skitse og oplyst:

"I was driving on K.gade, very cautiously because of the slippery road conditions.
The other party drove out of a garage without given right of way."

Nævnet har fået forelagt de fremlagte fotografier af uheldsstedet samt fotografi af modpartens bil.

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet er uberettiget til at pålægge hende fuld skyld. Klageren har i sin klageskrivelse dateret 23/5 2006 anført:

"Den 20. januar ved 16-tiden forlader jeg N.s Parkeringskælder på K.gade. Jeg holder sammen med en cyklist på højre side af køretøjet totalt stille med bilsnuden ude af porten. Det er dårligt føre og den brostensbelagte, tosporede vej mellem N.s bygninger er sneklædt og glat. Sigtbarheden er ok.

Her afventer jeg et køretøj, som jeg ser nærme sig fra venstre - dog i væsentlig afstand ca. 100-200 meter væk. Denne billist nærmer sig - konstaterer jeg i ret høj fart - og kører til sidst ganske enkelt uden at bremse, eller køre udenom ind i min venstre bildør.

Døren kan knap lukkes op, men det lykkes og jeg begynder vredt at sige til bilisten, hvorfor i han kører direkte ind i mig. Han står ud af bilen og undskylder og siger, at han beklageligvis ikke havde set mig. Og undskylder.
...
Jeg skriver herefter brevet af 28. april (vedlagt) om, at jeg finder regningen for skaden usædvanlig stor eftersom kun et lygteglas blev knust. Jeg hævder at forsikrings-

selskabet har taget modpartens parti, og at jeg finder mig særdeles dårligt behandlet af Tryg. Fx undrer det mig, hvorfor det kun er undertegnede, som skal påvise sin uskyld, og over hvorfor man ikke kunne have indgået forlig. Jeg nævner også, at jeg overvejer at gå til Ankenævnet."

Efter at have modtaget kopi af selskabets skrivelse af 26/6 2006 til nævnet har klageren i skrivelse af 7/7 2006 til nævnet supplerende anført:

"Der er et par oplysninger i brevet fra Tryg af 26. juni 2006, som jeg mener bør kommenteres.

1. afsnit:
Jeg 'bestride?' ikke kravets størrelse på modpartens bil. Men jeg synes det er frækt at lade min forsikring betale for en ny kofanger, når der ikke skete nogen skade på den i det pågældende uheld.

2. afsnit:
Modparten har forklaret at 'han kørte meget forsigtigt på grund af glat føre' og med 'en hastighed af 10 km i timen'. Han kørte tværtimod alt for hurtigt, hvilket han også indrømmede efter uheldet. Her sagde han desuden: 'Jeg havde slet ikke set dig'.

Det er desuden ukorrekt 'at jeg skulle have kørt ud af en port uden at overholde vigepligten', som han har sagt. Jeg holdt derimod bomstille og ventede på, at han fra forholdsvis lang afstand skulle passere - i øvrigt sammen med pågældende cyklist, som jeg desværre ikke fik som vidne.

3. afsnit:
Her skriver Tryg faktisk selv, 'at man ud fra modpartens oplysninger om dennes hastighed ikke har kunnet bevise, at han havde kørt for stærkt. Hvordan kan man på det grundlag pålægge mig hele skylden og hvorfor er det kun undertegnede, som skal påvise min uskyld? Derfor mener jeg der burde være tale om et forlig.

Afsnit 5:
'Det er derfor 'sandsynligt', at der ved uheldet også skete skade på modpartens kofanger'. Er det virkelig efter sandsynlighed man afgør ansvar?

Afsnit 6:

Ubetinget vigepligt: Ja, men jeg holdt jo også bomstille og afventede han skulle passere.

Afsnit 7:

Jeg kørte ikke ud fra nogen port - ud på vejen foran modparten. Og igen: Tryg skriver selv, at man ikke kan bevise hverken min (vigepligten) eller modpartens skyld (hastigheden)."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har i skrivelse af 27/7 2006 til nævnet anført:

"Vores kunde erkender, at hun ved uheldet beskadigede modpartens lygteglas. Sådan som fronten på modpartens bil er udformet, er det ikke muligt at ramme lygteglasset uden også at ramme kofangeren, jf. fotos af bilen. Vi finder derfor ikke anledning til at betvivle, at der også skete skade på bilens kofanger ved uheldet, som opgjort af taksator.

Der er uenighed parterne imellem om, hvorvidt vores kunde holdt stille på uheldstidspunktet. Der er dog enighed om, at vores kundes bil var ude på kørebanen, og vores kunde har derfor ikke overholdt sin vigepligt, jf. bestemmelserne i Færdselslovens § 26, stk. 3, selvom hun måtte have holdt stille.

Når vores kunde har overtrådt sin vigepligt, er det hende, der har bevisbyrden for, at modparten har medvirket til uheldet ved at have kørt for stærkt efter forholdende. Ud fra de foreliggende oplysninger, har det ikke været muligt at bevise dette, uanset hvad modparten skulle have udtalt til vores kunde umiddelbart efter uheldet."

Klageren har i skrivelse modtaget i nævnet den 7/8 2006 til nævnet anført:

"Det er ikke korrekt, at jeg erkender at have beskadiget modpartens lygteglas. Tværtimod påpeger jeg, at modparten med høj fart - i øvrigt på en tosporet vej og uden nogen form for agtpågivenhed kørte direkte ind i min holdende bil på vej ud af garagen, hvorved hans lygteglas naturligvis led skade.

Sætningen: 'Der er uenighed parterne imellem om, hvorvidt vores kunde holdt stille på uheldstidspunktet' forstår jeg ikke helt. For i dette tilfælde er vi jo desværre begge kunder i samme selskab, så hvem er lige 'vores kunde'?

Jeg har heller aldrig 'været enig i' at min bil var ude på kørebanen, hvis det er undertegnede som kunde, der henvises til. I øvrigt er vejen så bred, at to biler sagtens kan passere hinanden. Og i relation til vejrforholdene, hvor man som bekendt skal afpasse hastigheden, efter forholdene, er der ikke nogen logisk forklaring på, at modparten, der fra lang afstand ville have kunnet observere et holdende køretøj, i stedet drøner direkte ind i mig.

Jeg fastholder derfor, at jeg **ikke** har overtrådt min vigepligt, at jeg holdt bomstille og afventede at modparten, som jeg fra mere end 100 meters afstand så komme, skulle passere.

Jeg mener derfor heller ikke, at man kan pålægge mig den fulde bevisbyrde ikke mindst fordi jeg fortsat påpeger, at modparten kørte alt for stærkt efter forholdene. Hvis ikke det skulle have været tilfældet - er det min påstand, at han ville have kunnet se et holdende køretøj fra mere end 100 meters afstand!

Jeg fastholder ligeledes, at modparten umiddelbart efter sammenstødet indrømmede at have kørt alt for stærkt, ligesom han sagde undskyld for slet ikke at have set mig."

Nævnet udtaler:

Nævnet må efter tegningen i klagerens egen skadeanmeldelse lægge til grund, at klageren holdt med forenden af bilen ude på kørebanen, da hun blev påkørt. Udgangspunktet er herefter, at klager - som den, der har ubetinget vigepligt - bærer ansvaret for uheldet. Da det ikke er godtgjort, at omstændigheder ved modpartens kørsel kan be-

grunde en anden ansvarsfordeling, finder nævnet ikke anledning til at kritisere selskabets afgørelse om skyldfordeling.

Nævnet finder heller ikke grundlag for at antage, at taksatoren, der har opgjort skaden på modpartens bil, skulle have godkendt skader, der ikke hidrører fra uheldet eller har været unødvendige.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson